

توراه اور • پاراشاها נח • مامار 2

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה...

اگر کسی همه دارایی خانه اش را ببخشد

تقديم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربّه، رب لیوی ییتسחק

LikuteiTorah.com

پاراشای حسیدی

/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/noach/2

1 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו. כי הנה מבואר למעלה איך שמים רבים שהם טרדות הפרנסה.

«אگر کسی همه دارایی خانه‌اش را برای عشق بدهد، سخت خوارش خواهند شمرد.» زیرا پیش‌تر توضیح داده شد که «آب‌های بسیار» همان دل‌مشغولی‌های کسب معاش‌اند.

ונהרות שהם המחשבות בענינים גשמיים שנקראו בשם נהרות דניידי ואזלי משא"כ מים הם מכונסים ועומדים וכל זה לא יוכלו לכבות את האהבה ואדרבה בהם וע"י דוקא תבא לבחי' האהבה היותר גדולה היינו בחי' בכל מאדך הנ"ל.

و «رودها» اندیشه‌هایی دربارهٔ امور مادی‌اند که از آن رو «رودها» نامیده شده‌اند که پیوسته حرکت می‌کنند و جاری می‌شوند؛ حال آنکه آب‌ها گردآمده و ساکن‌اند. هیچ‌یک از این‌ها نمی‌تواند عشق را خاموش کند؛ برعکس، درست در میان آن‌ها و از رهگذر آن‌هاست که آدمی به مرتبهٔ بزرگ‌ترین عشق می‌رسد، یعنی به مرتبهٔ «با تمام توان» که پیش‌تر ذکر شد (بכל מאדך, bechol me'odecha).

2 ולזה אומר אח"כ אם יתן איש את כל הון ביתו כו'. הון ביתו נק' חכמת התורה שהן פירוש וטעמי המצות שנמשך מבחי' חכמתו ית'.

و از این [رو]، پس از آن می‌گوید: «اگر مردی همه دارایی خانهٔ خود را ببخشد...» «دارایی خانهٔ او» به حکمتِ تورات اشاره دارد؛ یعنی شرح و دلایل فرمان‌ها (מצוות, mitzvos) که از مرتبهٔ حکمت (חכמה, Chochmah) مبارکِ او سرچشمه می‌گیرند.

וכמ"ש ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. כי מעדן שהוא בחי' חכמה שנק' עדן יוצא נהר לשון המשכה להשקות את הגן שהם ג"ן סדרים דאורייתא שהן

چنان‌که نوشته شده است: «و نهري از عدن (עדן, Eden) بیرون می‌رود تا باغ (גן, gan) را آبیاری کند.» زیرا از «عدن» که مرتبهٔ **חכמה** است و «عدن» نامیده می‌شود، «نهري بیرون می‌رود» — که تعبیری برای جریان‌یافتن است — «تا باغ را آبیاری کند»: این همان پنجاه‌وسه (גן, gan) بخشِ تورات (סדרים, sidros) است که عبارت‌اند از

פירוש וטעמי המצות ונעשה מהם בחי' ג"ע [גן עדן] עליון וג"ע [גן עדן] תחתון עד שנשתלשל מטה מטה ששרשם מבחי' חכמתו ית' שנק' ראשית ההשתלשלות ואינו ערוך כלל לגבי מהותו ועצמותו יתברך שהוא למעלה מההשתלשלות:

شرح و دلایلِ **מצות**. و از آن‌ها مرتبةٔ باغِ عدنِ برین و باغِ عدنِ فرودینِ پدید می‌آید، تا آن‌که پله‌پله به پایین و پایین‌تر فرود می‌آید. ریشهٔ آن‌ها از مرتبةٔ حکمتِ مبارکِ اوست که آغازِ زنجیرهٔ نزولِ عوالم (**השתלשלות**, hishtalshelus) نامیده می‌شود؛ و این مرتبه اصلاً با ذات و هستیِ مبارکِ او که فراتر از زنجیرهٔ نزول است، قابلِ مقایسه نیست.

3 وזהו אם יתן איש שהוא לשון גבורות וצמצומים כמ"ש (שמות טו) ה' איש מלחמה כו'

و این است [معنای] «اگر مردی (ایش, ish) ببخشد»: [واژهٔ **ایش**] بر قوای بازدارنده (گבורות, gevuros) و انقباض‌ها (צמצומים, tzimtzumim) دلالت دارد؛ چنان‌که نوشته شده است (שמות 15): «ה' مرد جنگ است»، و غیره.

שכדי שימושך מעצמותו ית' להתהוות בחי' חכמה שאינו אלא זיו והארה בלבד א"א להיות כ"א ע"י צמצומים וגבורות רבים.

زیرا برای آنکه [آنچه لازم است] از ذاتِ مبارکِ او افزایه شود تا مرتبه‌ای (בחינה, bechinah) از حکمت (חכמה, Chochmah) به وجود آید - که جز پرتو و تابشی بیش نیست - این امر جز به واسطهٔ انقباض‌های بسیار (צמצומים) و قوای بازدارندهٔ بسیار (گבורות) ممکن نیست.

וזהו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה שהוא אהבת בכל מאדך המבואר למעלה שהוא לאשתאבא בגופא דמלכא.

و این است [معنای] «اگر مردی تمام ثروتِ خانه‌اش را برای عشق ببخشد»: این همان عشقِ «با همهٔ توان» است که پیش‌تر توضیح داده شد؛ عشقی که عبارت است از جذب‌شدن در پیکرِ خودِ پادشاه.

4 וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו' שלא יחפוץ לא בג"ע [בגן עדן] כו' שהם אינם רק זיו והארה בלבד רק לאשתאבא בגופא דמלכא שהוא מהותו ועצמותו ית'.

چنان‌که نوشته شده است: «چه کسی را در آسمان دارم [جز تو]؟ و جز تو هیچ نمی‌خواهم»، و الی آخر: یعنی او نه باغِ عدن و غیره را می‌خواهد، که چیزی جز پرتوی و فروغی نیستند، بلکه فقط می‌خواهد در پیکرِ پادشاه مستغرق شود؛ پیکری که همان ذات و هستیِ مبارکِ اوست.

وآی لזآت בוז יבוזו לו הון ביתו הנ"ל שאינו אלא זיו והארה כו' וד"ל [ודי למבין]. **אכן כ"ז [כל זה] הוא הפי' ושעמי המצות שהוא בחי' חכמת התורה שנמשך מחכמתו ית' כנ"ל.**

بنابراین، «به‌کلی خوار شمرده خواهد شد»: [یعنی،] «ثروتِ خانه‌اش» که پیش‌تر یاد شد، و چیزی جز پرتوی و فروغی نیست، و غیره؛ و این برای اهل فهم بس است. اما همهٔ اینها توضیح و دلایل فرمان‌ها (מצוות, mitzvos) است، یعنی مرتبهٔ حکمتِ تورات که از حکمتِ مبارکِ او سرچشمه می‌گیرد، چنان‌که پیش‌تر گفته شد.

أبل גופי המצות מעשיות כמו תפלין וסוכה ומצות צדקה שנא' [שנאמר] (ישעי' [ישעיה] לב) והי' [והיה] מעשה הצדקה וכדומה שהן הם רצונו ית' שלמעלה מהטעם והדעת הנמשך בבחי' חכמה.

اما خودِ پیکرهٔ فرمان‌های عملی، مانند جعبه‌های آیینی حاوی بخش‌هایی از تورات که بر دست و سر بسته می‌شوند (تفילین, tefillin)، کلبهٔ آیینی (סוכה, sukkah) و فرمانِ صدقه (מצות צדקה, mitzvah of tzedakah) – چنان‌که در (ישعיה 32) آمده است: «و عمل صدقه خواهد بود» – و مانند اینها، ارادهٔ مبارکِ اوست (اراده, רצון, ratzon)؛ اراده‌ای که فراتر از دلیل و فهمی است که در مرتبهٔ **حכמה** نازل می‌شود.

ולהיות ששרש' גבוה מאד ממדרגת התורה כו' ע"כ נתלבשו בדברים גשמיים דוקא שא"א לבא לבחי' השגה כו'.

و از آنجا که ریشهٔ آنها بسیار بالاتر از مرتبهٔ تورات است، و غیره، ازاین‌رو به‌خصوص در چیزهای مادی پوشیده شده‌اند؛ زیرا [ریشهٔ آنها] نمی‌تواند به مرتبهٔ درک برسد، و غیره.

5 וכמו שאמרו ז"ל [זכرونو לברכה / זכرونם לברכה] לחכימא ברמיזא שדבר העמוק מאד א"א לגלותו בדבור כ"א ברמיזא שמראה לו באצבע כו'.

چنان‌که حکیمان ما، که یادشان گرامی باد، گفته‌اند: «برای خردمند، اشاره‌ای بس است.» زیرا امر بسیار ژرف را نمی‌توان با گفتار آشکار ساخت، بلکه تنها با اشاره می‌توان آن را نشان داد؛ با انگشت به او نشان‌دادنش و غیره.

כמו"כ [כמו כן] מצות מעשיות מפני ששרשם מאד נעלה שהן פנימיות רצונו ית' כביכול שלמעלה מהשגה. לזאת א"א לבא לידי גילוי למטה כ"א בהתלבשותם בדברי' [בדברים] גשמיים דוקא כי נעוץ תחלתן בסופן דוקא.

همچنین می‌تزووها (מצות מעשיות, mitzvos ma'asiyos؛ فرمان‌های عملی): چون ریشه‌شان بسیار بالاست و گویی بُعدِ درونی (پنیمיות, pnimiyus) ارادهٔ مبارکِ او هستند، اراده‌ای که فراتر از فهم است، ازاین‌رو ظهورشان در پایین تنها هنگامی ممکن است که به‌طور خاص در امور جسمانی پوشیده شوند؛ زیرا «آغازشان به‌طور خاص در پایانشان جای گرفته است».

6 וזהו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום כו'. כי הנה כל פ' ק"ש [קריאת שמע] שמע ישראל הוא רק התבוננות מבחי' שמותיו כו'.

ו این [معنای] «و این سخنان که من (אנכי, Anochi) امروز به تو فرمان می‌دهم، خواهند بود» و غیره است. زیرا سراسر بخشِ قرائتِ «بشنو» (שמע, Shema)، «بشنو ای اسرائیل»، تنها تأمل دربارهٔ مرتبۀ نام‌های او و غیره است.

ועי"ז ואהבת בכל לבבך כו' עד שיגיע לבחי' אהבת בכל מאדך הנ"ל שהוא ליכלל ולדבקה בו במהותו ועצמותו ית' ממש.

و از این [حاصل می‌شود]: «و دوست بداری با تمام دل خود» و غیره، تا آنجا که آدمی به مرتبۀ عشق «با تمام توان خود» که پیش‌تر یاد شد برسد؛ یعنی در او مندرج شود و به او بپیوندند، در ذات و حقیقتِ مبارکِ خود او.

7 וא"א זאת כ"א ע"י קיום מצותיו ית' דוקא שהן פנימיות רצונו ית' ונעוץ סופן בתחלתן

و این جز به واسطۀ به‌جا آوردنِ خاصِ فرمان‌های مبارکِ او (מצותיו, mitzvos) ممکن نیست؛ زیرا آنها بُعدِ درونیِ ارادۀ مبارکِ او هستند، و «پایانشان در آغازشان فرو رفته است».

וזהו אשר אנכי מי שאנכי שהוא מהותו ועצמותו ממש ולא בבחי' אור וזיו בלבד מצוך ע"י קיום מצות מעשיות דוקא כנ"ל.

و این [معنای] «آنچه من (אנכי, Anochi) به تو فرمان می‌دهم» است: آن‌که «من» است، همان ذات و حقیقتِ خودِ اوست، نه صرفاً مرتبۀ‌ای از نور و فروغ؛ و این فرمان به‌واسطۀ به‌جا آوردنِ خاصِ **מצות מעשיות** است، چنان‌که پیش‌تر گفته شد.

היום כו' שהיום דוקא שהנשמה מלובשת בתוך הגוף משא"כ קודם התלבשותה בגוף היתה רק נהנית מזיו השכינה כו'.

«امروز» و غیره: به‌خصوص «امروز»، هنگامی که روح درونِ بدن پوشیده است؛ حال آن‌که پیش از پوشیده‌شدن در بدن، تنها از تابشِ حضورِ الهی (שכינה, Shechinah) لذت می‌برد، و جز آن.

8 וזהו ודברת במ שהוא מצות הדבור של התורה. וכמ"ש והגית בו כו'. ועקימת שפתיו הוי מעשה כו'.

و این [معنای] «و دربارهٔ آن‌ها سخن خواهی گفت» (ודברת, vedibarta) است: این همان **מצות** (mitzvah)، یعنی فرمانِ بر زبان آوردنِ کلماتِ تורה (תורה, Torah) است. و چنان‌که نوشته شده است: «و آن را بر زبان خواهی آورد»، و جز این. و حرکت‌دادنِ لب‌ها خودِ عمل به‌شمار می‌آید، و جز این.

**וזהו אחות לנו קטנה שנעשה בחי' אחות והוא לשון אחת שמתאחדת בתכלית עם מהותו ועצמותו ית'
כביכול ממש ע"י קיום המצות מעשיות כנ"ל.**

ו אין [معناي] «ما خواهری کوچک داریم» (אחות, achos) است: او به مرتبه «خواهر» بدل می‌شود؛ واژه «خواهر» با واژه «یکی» (אחת, achas) پیوند دارد، زیرا با انجام دادنِ **מצות** عملی، چنان‌که در بالا گفته شد، کاملاً با ذات و هستی مبارک خود او یگانه می‌شود، گویی به‌راستی با ذات و هستی او یکی است.

**וכמ"ש וימינו תחבקני כאדם החובק את חבריו מכל צדדיו כו' וזהו מה נעשה לאחותינו ביום שידובר
בה וד"ל [ודי למבין]:**

و چنان‌که نوشته شده است: «و دست راستش مرا در آغوش می‌گیرد»، مانند کسی که هم‌نوع خود را از هر سو در آغوش می‌گیرد، و جز این. و این [معناي] «برای خواهرمان چه کنیم، در روزی که درباره‌اش سخن گفته شود» (ידובר, yedubar) است؛ و این برای آن‌که درمی‌یابد بس است.

دربارهٔ این نسخه

.the English translation و This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

ترجمه و شرح انگلیسی: با کمک هوش مصنوعی (openai/gpt-6-luna-pro:batch) برای likuteitorah.com تهیه شده و با متن عبری و سفاریا مقابله شده است؛ هنوز ویراستار انسانی آن را بازبینی نکرده است. لطفاً هر مطلب مهمی را با متن عبری مقابله کنید.

ربه خواست که ماماریم پارشای آن هفته، «پارشای حسیدی»، در همان هفته و در طول هفت روز آن آموخته شوند (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309 /parsha). چرا آن را بیاموزیم و برکات ربه: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha

پروژه‌ای رایگان و غیرتجاری؛ هیچ‌چیز در اینجا فروخته نمی‌شود. وابسته به Kehot, Sefaria یا کتابخانهٔ لوباوویچ نیست. © likuteitorah.com

[/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/noach/2/](https://likuteitorah.com/fa/torah-ohr/noach/2/)

تقدیم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربه، رب لیوی بیتسخاک